

درخواست کربوبی برای پخشان عزیز ی و شریفه محمدی

خانواده پخشان عزیزی زندانی محکوم به اعدام به ملاقات مهدی کربوبی رفتند. در این دیدار که پدر و مادر و برادر پخشان عزیزی حضور داشتند، امیر رئیس‌بان وکیل پرونده شرعی از سیر پرونده بیان و اظهار امیدواری کرد تجدیدنظر جدی در احکام صادره صورت گیرد. مهدی کربوبی، رئیس مجلس ششم در این دیدار، دین را دین رحمت دانست و پیامبر اکرم(ص) را به تعبیر قرآن «وما ارسلناک الا رحمة للعالمین» و رحمت للعالمین و مظهر سعه صدر خواند و افزود: «سیره پیامبر اکرم(ص) هم مبتنی بر رحمت و بخشش برای تمام انسان‌ها بوده و همین شیوه و رفتار موجب تسخیر قلوب شد. متأسفانه روحانیت وقتی به قدرت رسید این سیره پیامبر (ص) و اهل بیت عصمت و طهارت را کمتر مورد توجه قرار داد.» وی از مقامات قضایی و امنیتی خواست، در قبال مخالفین و منتقدین این شیوه و روش پیامبر اسلام(ص) را مورد توجه قرار دهند و شاهد نتایج مثبت آن در جامعه باشند. کربوبی در ادامه با عنایت به احکام برخی از زنان زندانی گفت: «حرمت و جایگاه زن در اسلام آنقدر مهم است که در نامه ۱۴ نهج البلاغه از قول امیر مومنان آمده که اگر زنان مشرکین در میدان جنگ بودند، اسلحه به دست داشتند و دستگیر شدند و همان موقع به امام مسلمین توهین کردند نه آنها را اسیر کنید و نه جسارت و توهین.» وی با توجه به پرونده خانم‌ها پخشان عزیزی و شریفه محمدی گفت: «من جزئیاتی از این دو پرونده را از مطلعین و «انجمن پاسداران حق حیات» که بدون کارهای نمایشی و تبلیغی تلاش می‌کنند، شنیده‌ام و نامه ۱۲۷ تن از شخصیت‌های برجسته کردستان که نام تعدادی از نمایندگان ادوار مختلف مجلس شورای اسلامی هم در آنها هست و درخواست اعمال رأفت و مدارا و تخفیف و نقض حکم اعدام را داشته‌اند دیده و خوانده‌ام و الان هم که اظهارات مفصل خانواده محترم و وکیل گرامی‌شان را شنیدم. با توجه به همه این اطلاعات، اگر فرض را بر صحت کامل گزارش ضابطین هم بگذاریم باز نمی‌توان بر اساس موازین شرع و قانون، مجازات سلب حیات برای امثال خانم پخشان عزیزی و شریفه محمدی صادر کرد.» کربوبی در ادامه گفت: «خوشبختانه شنیدم که رئیس دیوان عالی کشور پیگیر پرونده خانم‌ها بوده‌اند و با توجه به این نکته که آنها مرتکب جنایت و قتل نشده‌اند، تصمیم به بازنگری پرونده‌ها گرفته‌اند که من امیدوارم در مورد خانم شریفه محمدی که مادر هستند و پخشان عزیزی، سیره رحمت و بخشش پیامبر مورد توجه قرار گیرد و شاهد خوشحالی خانواده آنها و مردم باشیم.»

کوچک‌سازی با حمایت اجتماعی

محمود واعظی، قائم مقام حزب اعتدال و توسعه در گفت‌وگو با ایرنا درباره کوچک‌سازی دولت گفت: «اصلاح این وضعیت ضرورتی انکارناپذیر است. در ادبیات علوم سیاسی نیز گفته می‌شود که اگر مطالبات اجتماعی افزایش یابد اما ظرفیت نهادهای دولت ثابت بماند، دولت با پدیده «بار بیش از حد» مواجه می‌شود و ناکارآمدی آن تشدید خواهد شد.» او همچنین گفت: «دولت دوازدهم نیز تلاش‌هایی برای حذف نهادهای غیرضروری و فاقد کارکرد مؤثر انجام داد، اما لابی‌های قدرت که از این نهادها تمام‌قد حمایت می‌کردند، تحقق این اصلاحات سازنده را متوقف می‌ساختند.» واعظی در پایان حمایت مردمی و تغییر نگرش نهادهای این قبیل دستگاه‌های فرهنگی را لازمه تحقق چنین برنامه‌هایی برشمرد و اضافه کرد: «این امر نیازمند حمایت اجتماعی و همراهی مردم و نهادهای ذریبط است. همچنین ضروری است آن نهادهای حامی نیز متقاعد شوند که در شرایط خاص کنونی، هیچ راهی جز چابک و کوچک کردن دولت و صرف بودجه عمومی در حوزه‌های اولویت‌دار کشور متصور نیست.»

گفت‌وگو با **علی اکبر موسوی (خوئینی)** نماینده تهران در مجلس ششم:

همدلی ایجاد شده ابدی نیست

خرداد و باز تعریف چیدمان سیاسی در آن سال‌ها و شروع موج جدیدی از حذف‌ها و برخوردها در داخل کشور، موج جدیدی از مهاجرت‌ها حتی با نگاهی نه به آن شدت سابق مخالف حکومت نیز اتفاق افتاد و با رسیدن به ۱۳۸۸ و اعتراضات انتخاباتی آن سال بسیاری تصمیم به رفتن گرفتند و پس از آن هم دلایل گوناگون اقتصادی و اجتماعی بر این مهاجرت‌ها افزود. ۱۶ سال از آن زمان می‌گذرد حالا دیگر پراکندگی جمعیتی سیاسی آنها که جلای وطن کردند، بسیار متفاوت از سال‌های اولیه انقلاب و دهه‌های اول آن است. البته که حتی از سال ۱۳۵۷ که انقلاب اسلامی ایران به پیروزی رسید و حالا ۴۷ سال از آن می‌گذرد؛ هم انتظار می‌رود زمان آن رسیده باشد که بازنگری‌ها در رویکردها و رفتارها براساس مصالح و منافع ملی حال کشور و آینده آن اتفاق بیفتد. طبیعتاً

سمیه متقی
دبیر گروه سیاست

دبایسپورای ایرانی که طی ده‌ها سال بر جمعیت آن افزوده شده، به مرور به جامعه‌ای گسسته از وطن بدل شد. جامعه‌ای که گاهی به اشکال گوناگون دست به کنشگری سیاسی در قبال وطنش نیز می‌زند. اگر تا پیش از ۱۳۷۶ و دوم خرداد تربیون‌های این جماعت اغلب در دست جمعیتی مخالف جمهوری اسلامی ایران بود و بخش دیگر هم که هنرمندان بودند کمتر کنش سیاسی را در پیش گرفتند، پس از دوم

در این قریب به ۵ دهه گذر روزگار هم شرایط تغییر کرده و هم نوع نگاه‌ها قابل تغییر بوده است و به قول بهزاد نبوی «هنر نیست حرف مرد همیشه یکی باشد آن هم طی سالیان دراز و تغییر شرایط» و باید جرأت تصمیم‌ها برای تغییر و به ویژه ایجاد همبستگی بیشتر و انسجام حول ایران شکل بگیرد. طی همه سال‌های گذشته و از آن زمان که در پی حوادث مختلف به مرور افرادی وطن را به مقصد کشورهای دیگر ترک کردند؛ در داخل سیاستمدارانی به اشکال گوناگون به دنبال بازگرداندن این جدانشدگان از وطن بودند و ضرورت توجه به آنها و دادن فرصت بازگشت به آنها را نیز مطرح کردند. در این راستا بخشی از موضوع آشتی ملی در سال‌های پس از ۱۳۸۸ از سوی سیدمحمدخاتمی و عفو عمومی و ایجاد فرصت برای بازگشت به کشور به فعالان سیاسی و اجتماعی که احزاب و تشکل‌ها به ویژه اصلاح‌طلبان خواستار آن بودند، از جمله همین تلاش‌ها برای حفظ همبستگی ایرانیان داخل با ایرانیان در سراسر جهان بود. چنانچه تلاش‌ها و رایزنی‌هایی نیز در این زمینه با قوه قضائیه انجام گرفت و البته برخی از سیاسیون از احتمال گشایش‌ها و امیدها به تسهیل برای این بازگشت‌ها خبر دادند. پس از جنگ ۱۲ روزه اسرائیل به ایران که بسیاری از چهره‌های شناخته شده سیاسی ایرانی در سراسر جهان این تجاوز را محکوم کردند و در کنار مردم داخل ایران خواهان برخورد با اسرائیل به عنوان یک کشور متجاوز بودند، باردیگر موضوع عفو عمومی و تسهیل در بازگشت ایرانیان خارج از کشور مطرح شد. چهره‌های مختلف سیاسی از جبهه اصلاحات و اعضای آن تا اصولگرایان میانه‌رو به ضرورت این موضوع اشاره کردند. وجه اشتراک سخنان این افراد هم این بود که با محوریت ایران آنها که موضع‌شان حفظ ایران و محکوم کردن اسرائیل و دشمنان ایران بود بتوانند به کشور بازگردند. در تحلیل این موضوع و البته درباره عملکرد دولت پزشکیان و موقعیت ایران و آینده آن گفت‌وگویی با علی اکبر موسوی خوئینی که چندین سال است خارج از ایران زندگی می‌کند و اخیراً توانسته سفری به ایران داشته باشد، انجام دادیم. او دبیرکل پیشین ادوار تحکیم وحدت است که نماینده مردم تهران در مجلس ششم شد و پس از بازداشت و آزاد شدنش در سال ۱۳۸۵ از ایران رفت. او درگفت‌وگو با هم میهن تحلیل‌هایی درباره وضعیت ایران و مواضع ایرانیان خارج از کشور در جنگ ۱۲ روزه نیز داشته است که در ادامه می‌آید.

از جمله موضوعات مهمی که طی سال‌های اخیر به‌ویژه از سوی فعالان سیاسی همیشه مطرح بوده؛ وضعیت ایرانی‌های خارج از کشور و امکان بازگشت‌شان به کشور است. این موضوع در پی جنگ ۱۲ روزه اسرائیل با ایران نیز با عناوینی چون عفو عمومی برای تحقق آشتی ملی و حفظ انسجام به میان آمد. شما به عنوان کسی که به تازگی سفری به ایران داشتید تحلیل‌تان از وضعیت ایرانیان خارج از کشور و این خواسته مطرح‌شده و در حال پیگیری از سوی شخصیت‌ها و تشکل‌های سیاسی چیست؟

اجازه می‌خواهم ابتدا سیاست‌گذاری کنیم از روزنامه هم‌میهن و تمامی روزنامه‌نگاران شریف این رسانه و سایر رسانه‌هایی که طی سالیان گذشته به‌رغم مشقت‌ها و مخاطرات فعالیت در این حرفه، چراغ اطلاع‌رسانی را روشن نگه داشتند و مشخصاً به سهم خودم طی یک سال گذشته از پاسخگوسازی دولتمردان جدید در پیگیری عمل به وعده‌ها و شعارهای انتخاباتی‌شان به‌ویژه در زمینه رفع فیلترینگ، رفع محدودیت قانون حجاب اجباری، بازگشت دانشجویان، معلمان و اساتید اخراج‌شده قبلی به دانشگاه‌ها و مراکز آموزشی قدردانی کنم. امیدوارم این پاسخگوسازی‌ها همچنان ادامه یابد؛ مخصوصاً در کاهش تنش‌های بین‌المللی و فشار اقتصادی بر روی هموطنان عزیز. در مورد سوال‌تان، ایرانیان خارج از کشور سرمایه‌های ملی بزرگ امروز و آینده ایران هستند. طبق اطلاعی که دارم در راستای همین پیگیری‌ها و تلاش‌های ارزشمند، در دولت پزشکیان اقدامات خوب و مثبتی در رفع این موانع صورت گرفت و با سایر نهادهای ذریبط به رایزنی پرداختند، این فعالیت‌ها متأسفانه به دلیل جنگ ۱۲ روزه به حاشیه رفت و امیدوارم این تلاش‌ها هم‌زمان با اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل مجدداً سرعت گیرد. پیگیری این موضوع به‌ویژه از سوی تشکل‌ها و چهره‌های اصلاح‌طلب به اشکال گوناگون انجام گرفته است. به نظر شما ایجاد چنین شرایطی برای بازگشت و رفت‌وآمد ایرانیان خارج‌نشین چقدر برای حفظ انسجام ملی و تحقق آشتی ملی ضروری است؟

بدون شک ایرانیان خارج از کشور پاره تن کشورند که انبوهی از انسان تردد و بازگشت‌شان برای حفظ انسجام ملی ضروری است. برعکس، وجود میلیون‌ها